

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9Csp/39/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617201702
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6617201702.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Evou Triznovou v spore žalobcu : T. W., N.. XX.XX.XXXX, C. A. Š. XXX, štátny občan Slovenskej republiky, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, ul. J. Kráľa 5/A proti žalovanému Provident Financial, s.r.o. so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, IČO: 35 805 731, zast. advokátska kancelária De minimis, spol. s r. o., so sídlom Bratislava, Lovinského 22, IČO: 36 868 949, v spore o zaplatenie sumy 787,49 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 787,49 Eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 787,49 Eur počnúc od 11.03.2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu žalobcu o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 787,49 Eur počnúc od 31.01.2017 do 10.03.2017 z a m i e t a.

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 100%.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok vo výške 47,- Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou, ktorá bola doručená Okresnému súdu Lučenec dňa 07.02.2017 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 787,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne počnúc od 31.01.2017 do zaplatenia, z titulu bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“). Na základe vyššie menovanej zmluvy poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 980,-Eur. Súčasne žalobca uzatvoril so žalovaným súvisiacu Zmluvu o poskytnutí služby Komfort, spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobcu na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj len ako „Zmluvu o poskytnutí služby Komfort“).

2. Na základe Zmluvy o poskytnutí služby Komfort sa žalovaný zaviazal, že žalobcovi bude za odmenu pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí finančnej hotovosti, ktorá je určená na úhradu splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca má za to, že Zmluva o poskytnutí služby Komfort má k Zmluve o spotrebiteľskom úvere akcesorickú povahu aj keď je táto zmluva uzatvorená na osobitnej listine. Žalovanému nič nebránilo v

tom, aby dojednanie o spolatnení hotovostného inkasovania splátok bolo zahrnuté priamo v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa žalobcu žalovaný práve takýmto spôsobom obchádzal zákon tým, že dojednal osobitnú zmluvu, hoci poplatok za hotovostné inkasovanie splátok nevyberal osobitne, ale zahrnul ho do splátky úveru. Odplata za doplnkovú službu, ktorá bola predmetom Zmluvy o poskytnutí služby Komfort bola pri doplnkovej zmluve percentuálne vo výške 56,34 % z poskytnutého úveru. Žalobca má za to, že Zmluva o poskytnutí služby Komfort je doplnkovou službou, ktorá je spojená a úzko súvisí so spotrebiteľským úverom. Z tohto dôvodu by sa Zmluva o spotrebiteľskom úvere a s ňou súvisiaca Zmluva o poskytnutí služby Komfort mala posudzovať ako jeden celok. Akcesorický charakter Zmluvy o poskytnutí služby Komfort k Zmluve o spotrebiteľskom úvere možno priamo dovodiť aj z bodu 1.1 priloženej Zmluvy o poskytnutí služby Komfort. V súvislosti s uzavretou Zmluvou o poskytnutí služby Komfort žalobca poukázal na to, že Zmluva nie je samostatne označená číslom.

3. Žalobca poukázal na § 52a Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“): „Ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami“. Zmluva o poskytnutí služby Komfort bola nevyhnutnou podmienkou na uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nelogické, aby žalobca z vlastnej vôle pristupoval a požadoval uzatvorenie Zmluvy o poskytnutí služby Komfort, čím sa poskytnutý úver predražil, nakoľko musí platiť ešte aj odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude vyberať splátky úveru u neho v domácnosti. Táto služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť žalobcu, ale bola daná len ako podmienka poskytnutia úveru. Podľa ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného v čase podpisu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere má byť odmena za službu Komfort zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda aj do RPMN. Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že žalovaný: v Zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvádza RPMN vo výške 46,46 % , pričom skutočná RPMN po započítaní odplaty zo Zmluvy o poskytnutí služby Komfort je niekoľko násobne vyššia (pre ilustráciu ide o RPMN približne vo výške 207,45% - (výpočet <<http://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka>>). V skutočnosti teda spotrebiteľ - žalobca za úver zaplatí celkom 80,36% odplatu zo sumy poskytnutého úveru, čo pri priemerných úrokoch v bankách je doslova úžernícke plnenie. Požiadavku na takéto plnenie nie je možné inak pomenovať len ako úžera, čo odporuje dobrým mravom. Z tohto vyplýva absolútna neplatnosť právneho úkonu ako celku. Ak zákonu alebo dobrým mravom odporuje Zmluva o spotrebiteľskom úvere v časti odplaty (úrokov), je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako celok.

4. Predmetná Zmluva o spotrebiteľskom úvere na základe ktorej boli poskytnuté peňažné prostriedky neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj len ako zákon 129/2010 Z. z.) a súčasne v nej nachádza viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať: - v súlade s písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - musí byť uvedená konkrétnym dátumom; - v súlade s písm. l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, čo v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu podpisu spotrebiteľskej zmluvy, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať okrem iného aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (musí byť uvedená konkrétnym dátumom). V prípade, že údaj o konečnej splatnosti v zmluve absentuje, považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, čoho si musel byť žalovaný ako odborne a právne znalý dodávateľ vedomý. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený konkrétny dátum, predstavujúci termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje iba údaj týkajúci sa počtu splátok (60). Úmyslom zákonodarcu bolo, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný a uzrozumený so skutočnosťou, kedy má nastať konečná splatnosť poskytovaného úveru. V predmetnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere súčasne v súlade s § 9 ods. 2 písm. l) absentuje aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo má taktiež za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, čoho si musel byť žalovaný ako odborne a právne znalý dodávateľ rovnako vedomý. S dôrazom na tzv. legálny výklad (dôvodová správa) daného ustanovenia je potrebné, aby bol spotrebiteľ už pri podpise zmluvy informovaný v akej výške, ako dlho a v akých termínoch je povinný splácať istinu, úroky a iné poplatky.

Spotrebiteľ má už pri podpise zmluvy vedieť aká pomerná časť z každej uhradenej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky a aká časť bude pripísaná na úhradu poplatkov. Predmetná zmluva neobsahuje žiadne dojednania, z ktorých by uvedené bolo zrejmé. Predložená zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania zákonom požadované náležitosti neobsahuje. V súvislosti s uvedenou argumentáciou poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline spis. zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20.04.2015.

5. V rámci samotného textu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je nijakým spôsobom špecifikované, aký predmet plnenia je ponúkaný spotrebiteľovi za platbu poplatku za garantovanú službu. Nakoľko v texte zmluvy absentuje okruh plnení, ktoré majú byť poskytované spotrebiteľovi ako protiplnenie za poplatok za garantovanú službu je zrejmé, že v zmluve absentuje skutočné protiplnenie pre spotrebiteľa. Z uvedeného možno vyvodíť, že z dôvodu neurčitosti a absencie skutočného protiplnenia pre spotrebiteľa je možné opodstatnene považovať poplatok za neprijateľnú zmluvnú podmienku, t. j. za neplatný, keďže dojednaním „iluzórneho“ poplatku došlo k prehĺbeniu nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom v predmetnom úverovom vzťahu.

6. Na základe vyššie uvedeného možno označiť konanie žalovaného ako úžernícke konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a ktoré spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu ako celku. V danom prípade ide i o obchádzanie zákona, keďže žalovaný protiplnenie za poskytnutie úveru rozložil na tri sumy, a to na: zdanlivo primeraný úrok, poplatok za garantovanú službu, poplatok za výber splátok úveru. Má za to, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere je nutné považovať za absolútne neplatný právny úkon. Dôsledkom absolútnej neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je, že žalovaný mal nárok iba na vrátenie istiny poskytnutého úveru, t.j. iba na vrátenie takej sumy, ktorá bola reálne žalobcovi poskytnutá na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súvisiacim dôsledkom je súčasne aj skutočnosť, že všetky peňažné plnenia žalobcu prijímané nad rámec istiny jednotlivých poskytovaných úverov, je nutné považovať za bezdôvodné obohatenie, nakoľko došlo k získaniu peňažných prostriedkov zo strany žalovaného na úkor žalobcu bez právneho titulu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Košice II zo dňa 04. októbra 2013, č. k. 36C/69/2011, podľa ktorého „zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, v ktorej je uvedený administratívny poplatok a zmluvná podmienka v Zmluve o zabezpečení splátok úveru týkajúca sa odmeny za hotovostný výber splátok úveru je neprijateľná a z tohto dôvodu neplatná. K tomuto záveru dospel súd s ohľadom na zistenú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nerovnováha je daná skutočnosťou, že zmluvná podmienka (administratívny poplatok) netýkajúca sa hlavného predmetu plnenia a odmeny za toto plnenie (odmenou je dohodnutý úrok za poskytnutie úveru) je dohodnutá jednoznačne a zjavne v neprospech spotrebiteľa, keď za bližšie neurčené služby spoločnosti Provident Financial, s.r.o. musí spotrebiteľ zaplatiť poplatok, ktorý vo svojom rozsahu takmer zodpovedá dohode o odmene za poskytnutie celého úveru, t.j. tento bližšie neidentifikovaný poplatok zdvojnásobuje výdaje spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Zmluvná podmienka v Zmluve o zabezpečení splátok úveru, týkajúca sa odmeny za hotovostný výber splátok úveru taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, nakoľko táto zmluvná podmienka je dohodnutá jednoznačne a zjavne v neprospech spotrebiteľa, keď za v zásade spotrebiteľom nepožadovanú službu - osobné vyberanie splátok úveru prostredníctvom pracovníkov spoločnosti Provident Financial, s.r.o. má spotrebiteľ zaplatiť sumu, ktorá predstavuje viac ako polovicu z poskytnutého úveru. Z čoho jednoznačne vyplýva, že takto dohodnutá odmena za osobné inkasovanie splátok úveru podstatne a niekoľkonásobne zvyšuje výdaje spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Aj keď ide o samostatnú zmluvu, táto zmluva priamo súvisí so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere“. Tiež dal do pozornosti aj rozhodnutie Okresného súdu Lučenec zo dňa 14.03.2013, sp. zn.: 12C/63/2013, aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.06.2013, sp. zn.: 41Cob/139/2012.

7. Plnenie, ktoré spotrebiteľ poskytne žalovanému bez platného právneho titulu, zakladá na strane spotrebiteľa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka „ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal“. Bezdôvodné obohatenie predstavuje uhradená suma zo strany žalobcu, ktorá presahuje

reálne poskytnuté finančné prostriedky. Na základe predloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX je zrejmé, že žalobcovi bola od žalovaného poskytnutá celková čiastka úveru 980,- Eur (istina úveru vyplývajúca zo zmluvy). K predmetnej zmluve žalobca uhradil žalovanému sumu vo výške 1767,49 Eur (súčet všetkých súm prislúchajúcich k položke „Čiastka“ v „Evidencii platieb“). Z uvedeného možno dovodiť, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, nakoľko bez právneho titulu prijímal úhrady od žalobcu nad rámec istiny úveru za obdobie od 02.05.2016 do 25.10.2016 (z úhrady pripísanej na účet žalovaného zo dňa 02.05.2016 predstavuje bezdôvodné obohatenie suma 25,- Eur), spolu vo výške 787,49 Eur (úhrady 1767,49 Eur - istina úveru 980,- Eur). Žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie v súvislosti s absolútne neplatnou Zmluvou o úvere vo výške 787,49 Eur.

8. Na základe predžalobnej výzvy zo dňa 25.01.2017 bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy do 30.01.2017. Žalobca má za to, že žalovaný sa odo dňa nasledujúceho po tomto dni, teda odo dňa 31.01.2017, dostal do stavu omeškania s úhradou peňažného dlhu voči žalobcovi. Žalobca si preto uplatňuje zákonné úroky z omeškania odo dňa 31.01.2017 do zaplatenia.

9. Okresný súd Lučenec vydal platobný rozkaz dňa 27.02.2017 č.k. 9Csp/39/2017-29.

10. Proti platobnému rozkazu podal odpor žalovaný.

11. Uznesením zo dňa 25.04.2017 č.k. 9Csp/39/2017-101 súd zrušil platobný rozkaz č.k. 9Csp/39/2017 - 39.

12. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žaloba žalobcu, je v celom rozsahu nedôvodná a špekulatívna. Tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe sú nepravdivé, navyše tieto žalobca ničím nepreukazuje. Žalovaný trvá na tom, že ním používané zmluvy sú platné, majú všetky príslušnými právnymi predpismi stanovené náležitosti a neobsahujú neprijateľné podmienky, všetky súvisiace nesprávne tvrdenia žalobcu preto popiera. Žalovaný namieta, že nepoužíva nekalé obchodné praktiky a žalobca zmluvu so žalovaným uzavrel dobrovoľne. Žalovaný namieta, že žalobný návrh na plnenie uvedený v žalobe je neprípustný už len z hľadiska toho, že v ňom absentuje vyjadrenie synalagmatickej reštitúcie.

13. Žalovaný sa bezdôvodne neobohatil, pretože každé plnenie, ktoré kedy prijal od žalobcu, bolo vždy prijaté na základe konkrétneho právneho dôvodu - písomnej zmluvy platne uzavretej, ktorá vždy bola v súlade s právnymi predpismi. Zmluva o úvere a Zmluva o poskytnutí služby Komfort sú platné a bezvadné právne úkony, ktoré strany uzavreli so skutočnou, slobodnou a vážnou vôľou, nie v tiesni. Žiadna zmluva uzavretá žalovaným neobsahuje neprijateľné podmienky. Žalovanému doposiaľ nikdy nebola právoplatne určená zmluvná podmienka v ním uzatváraných spotrebiteľských zmluvách za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti, ani mu doposiaľ nebolo právoplatne nepriznané plnenie z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky v ním uzatváraných spotrebiteľských zmluvách. Každá zmluva uzavretá žalovaným má všetky právnymi predpismi stanovené náležitosti. Zmluva o úvere obsahuje aj všetky na ňu sa vzťahujúce náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) riadne, správne, jednoducho, určito a zrozumiteľne uvádza všetky zmluvné podmienky. Poplatok za garantovanú službu je prijateľný a platný, je pritom len špecifikáciou cenového dojednaní. Protiplnenie za poplatok za garantovanú službu je špecifikované v bode 4 Zmluvy o úvere a je v prospech žalobcu. Žalovaný nevie, ako žalobca dospel k danej sume odplaty, ani čo vlastne žalobca použil na jej výpočet, pretože žalobca si v celom texte žaloby zamieňa úroky, úrokovú sadzbu, ročnú percentuálnu mieru nákladov, celkové náklady a podobne. Špeciálnou definíciou odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru sú celkové náklady spotrebiteľa podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré pozostávajú iba z úroku vyjadreného ročnou fixnou úrokovou sadzbou zo sumy úveru a poplatku za garantovanú službu. Zmluvu o doplnkovej službe žalobca uzavrel dobrovoľne na vlastnú žiadosť až potom, ako už bola medzi stranami uzatvorená Zmluva o úvere (hoci v ten istý deň). Zmluvu o doplnkovej službách žalobca uzatvoril nemusel, aby na základe Zmluvy o úver získal spotrebiteľský úver a aby ho získal za ponúkaných podmienok. Pokiaľ ide o odplatu, celkovú odmenu, RPMN, pre tieto pojmy dokonca nie je právne významné, či určitá doplnková služba „len“ súvisí so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ale rozhodným je, či ide o obligatórnu (vyjadrená slovom „musí“) alebo dobrovoľnú doplnkovú službu. Žalovaný môže uzatvárať nadštandardné doplnkové služby v osobitných zmluvách. Zmluva o doplnkovej službe má samostatné hlavné zmluvné dojednanie,

príčom jej ne/existencia nemá žiaden vplyv na Zmluvu o úvere. Celková odmena nie je v Zmluve o doplnkovej službe vyjadrená percentuálne z istiny poskytnutého úveru, ale je dojednaná ako hlavné cenové dojednanie Zmluvy o doplnkovej službe v celkovej sume vyjadrenej v eurách.

14. Žalobca uzavrel Zmluvu o doplnkovej službe dobrovoľne. (so skutočnou, slobodnou a vážnou vôľou, nie v tiesni), čo preukazuje aj to, že:

- nie každý spotrebiteľ zmluvu o doplnkovej službe so žalovaným uzavrie;
- každá Zmluva o úvere je úplne nezávislá od skutočnosti, či dôjde alebo nedôjde k uzavretiu príslušnej Zmluvy o doplnkovej službe so spotrebiteľom;
- každá Zmluva o doplnkovej službe bola so žalobcom osobitne uzavretá až po uzavretí Zmluvy o úvere. Nemohol teda podmieňovať uzavretie Zmluvy o úvere, keďže táto bola v čase podpisu Zmluvy o doplnkovej službe už uzavretá;
- žalovaný svojich obchodných zástupcov školí o dobrovoľnej povahe Zmluvy o doplnkovej službe, ktorí spotrebiteľov na túto skutočnosť upozorňujú. V prípade, ak by obchodný zástupca túto svoju povinnosť porušil (k čomu nedošlo) bolo by to porušením jeho zmluvných povinností k žalovanému, čoho dôsledkom by došlo k ukončeniu spolupráce s daným obchodným zástupcom.

Žalovaný tak žalobcovi poskytoval na základe Zmluvy o doplnkovej službe reálne a ekonomicky náročné protiplnenie, ktoré ale žalovaný dokázal racionalizovať na pre spotrebiteľov primeranú výšku. Vyššie identifikované hlavné zmluvné podmienky, teda doplnková služba ako hlavný predmet plnenia a celková odmena ako cenové dojednanie sú pritom explicitne vylúčené zo súdneho prieskumu ich prijateľnosti podľa § 53 ods. 1 OZ. Právo EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa totiž vychádza z predpokladu, že priemerný spotrebiteľ si vie ustrážiť hlavné zmluvné podmienky konkrétnej zmluvy predovšetkým tým, či zmluvu uzavrie alebo nie, aj z toho dôvodu sú preto hlavné zmluvné podmienky vo všeobecnosti vylúčené zo súdneho prieskumu skúmania ich prijateľnosti.

15. Žalobca sa na viacerých miestach žaloby snaží tendenčne spájať celkovú odmenu podľa Zmluvy o doplnkovej službe s odplatou podľa Zmluvy o úvere (t. z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom), aby potom jej prepočtami docielil prekvapivú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) a odplaty podľa Zmluvy o úvere, ktorú potom sám dokonca považuje za úžernícku. Žalovaný takéto tvrdenia žalobcu v celom rozsahu popiera pre ich nepravdivosť, pričom trvá na tom, že žalobcom uvedená výška RPMN a odplaty je nesprávna, pričom správne sú údaje uvedené v Zmluve o úvere. Žalobca nemusel uzavrieť Zmluvu o doplnkovej službe, aby na základe Zmluvy o úvere získal spotrebiteľský úver a aby ho získal za ponúkaných podmienok, teda celková odmena podľa Zmluvy o doplnkovej službe sa nezahŕňa do:

- určenia najvyššej prípustnej odplaty podľa § 53 ods. 6 OZ; odplata aj celková odmena sú tak súlade s právnymi predpismi a dobrými mravmi;
- celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom v zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.; údaje v Zmluve o úvere o celkových nákladoch žalobcu sú tak správne;
- celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť; údaje v Zmluve o úvere o celkovej čiastke, ktorú musí žalobca zaplatiť, sú tak správne.

16. Ustanovenie § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. používa pre oblasť spotrebiteľských úverov terminus technicus pre označenie odplaty - ceny, ktorým je spojenie „celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“. V danom prípade ide o špeciálnu právnu úpravu definujúcu odplatu/cenu za spotrebiteľský úver. Inak povedané, odplata za spotrebiteľský úver sú úroky a poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť (s výnimkou nepovinných doplnkových služieb). Medzi týmito zložkami odplaty za úver nerobí zákon č. 129/2010 Z. z. žiaden rozdiel. V konkrétnom prípade to znamená, že celkové náklady žalobcu tvorili len úrok a poplatok za garantovanú službu. Cenové dojednania, ktorými sú v Zmluve o úvere úrok a poplatok za garantovanú službu preto podľa § 53 ods. 1 OZ nepodliehajú samostatnému súdnemu prieskumu ich prijateľnosti, ale spoločne ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov podliehajú súdnemu prieskumu z pohľadu, či táto „celková“ odplata nepresahuje najvyššiu prípustnú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o úvere, iba z pohľadu, či takáto celková odplata podstatne neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Odplata podľa Zmluvy o úvere je v súlade s

právnymi predpismi, a tak aj s dobrými mravmi. Najvyššia prípustná odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov podľa § 53 ods. 6 OZ tak v Zmluve o úvere prekročená nebola.

17. Poplatok za garantovanú službu je len špecifikáciou cenového dojednaní Zmluvy o úvere, ktorou sa poskytuje finančná služba - úver, a jeho súdny prieskum je tak v súlade s § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 6 OZ prípustný iba podľa § 53 ods. 6 OZ spolu s príslušným úrokom, teda pri posudzovaní celkovej odplaty za príslušný úver. Poplatok za garantovanú službu je v Zmluve o úvere vyjadrený jasne, zrozumiteľne a určito, pričom bol v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere prípustným a zákonom dovoleným poplatkom, pretože ho predpokladal aj § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj čl. 3 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS v platnom znení (ďalej len „Smernica 2008/48“). Súdny dvor EÚ k uvedenému ustanoveniu judikoval, že „táto smernica neobsahuje hmotnoprávne pravidlá týkajúce sa typov poplatkov, ktoré môže veriteľ vyberať“ (rozsudok z 12. júla 2012, vec C-602/10, SC Volksbank România SA, bod 65). Je teda zrejmé, že ani samotná Smernica 2008/48 nestanovuje žiadne obmedzenia čo sa týka druhov, rozsahu alebo kvality poplatkov, ktoré môže veriteľ vyberať v rámci poskytovania spotrebiteľských úverov. Rovnako žalovaný pripomína, že žalobca v žalobe zjavne tendenčne nerozlišuje medzi administratívnym poplatkom, ktorý v minulosti používal žalovaný a poplatkom za garantovanú službu, ktorý je uvedený v Zmluve o úvere. Protiplnenie za poplatok za garantovanú službu je pritom výslovne špecifikované v bode 4 Zmluvy o úvere.

18. Dohodnutý úrok je v Zmluve o úvere uvedený jasne, zrozumiteľne a určito, a to fixnou úrokovou sadzbou vo výške uvedenej v príslušnej Zmluve o úvere ročne zo sumy úveru. Úrok vyjadrený prostredníctvom fixnej úrokovej sadzby uvedenej v Zmluve o úvere je len špecifikáciou cenového dojednaní popri poplatku za garantovanú službu. Výška úrokovej sadzby pri spotrebiteľských úveroch nemôže byť súdom samostatne posudzovaná aj z toho dôvodu, že medzi výškou úrokovej sadzby a výhodnosťou konkrétneho spotrebiteľského úveru pre spotrebiteľa nemusí byť žiadna korelácia. Z uvedeného dôvodu zákonodarca zaviedol povinnosť v zmluvách o spotrebiteľskom úvere uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN), ktorá vychádza z celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom, a tak umožňuje spotrebiteľovi jednoducho a presne porovnať výhodnosť jednotlivých finančných produktov na trhu. Cieľom zavedenia RPMN bolo zaviesť jednoduchý údaj pre spotrebiteľov podľa ktorého vedia jednoznačne a presne porovnať jednotlivé ponúkané spotrebiteľské úvery z pohľadu ich výhodnosti, aj keď tieto obsahujú viacero cenových dojednaní popri úroku. Priemerný spotrebiteľ preto pri spotrebiteľských úveroch porovnáva RPMN ponúkaných spotrebiteľských úverov a nie úrokovú sadzbu. Dohodnutý úrok je porovnateľný s úrokmi, ktoré v rozhodnom čase poskytovali iné nebankové subjekty za daný druh spotrebiteľského úveru, resp. dokonca nižší ako priemer v danom segmente trhu. Žalovaný zdôrazňuje, že nekompenzuje nízky úrok vysokými poplatkami, ako je to bežnou praxou v bankovom sektore a navyše, žalovaný pri poskytovaní spotrebiteľského úveru podstupuje podstatne vyššie riziko ako banka poskytujúca spotrebiteľský úver. Banka má zväčša splatenie úveru zabezpečené aspoň pohľadávkami z účtu zákazníka, vedeného v danej banke, čo žalovaný nemá.

19. Žalovaný uviedol v Zmluve o úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) v správnej výške. Pokiaľ ide o nepravdivé tvrdenia žalobcu tomuto odporujúce, tieto sú založené na nesprávnom výpočte RPMN zo strany žalobcu, ktorý do výpočtu RPMN zahŕňa aj celkovú odmenu podľa následne uzatvorenej Zmluvy o doplnkovej službe.

20. Žalovaný trval na tom, že v Zmluve o úvere je prítomná aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z.: „dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.“ Táto náležitosť je uvedená v Zmluve o úvere na jej prvej strane nasledovne: „Úver sa za podmienok podľa tejto Zmluvy poskytuje na dobu 60 týždňov. Termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy.“ Zákon č. 129/2010 Z. z. používa pojem „termín konečnej splatnosti“, nie „dátum“. V slovenskom jazyku pritom nie sú slová „termín“ a „dátum“ synonymami. Slovo „termín“ vymedzuje čas, v ktorom treba niečo splniť. Slovo „dátum“ však vymedzuje konkrétny časový údaj v podobe deň, mesiac, rok (viď Krátky slovník slovenského jazyka. 4. dopl. a upr. vyd. Bratislava: Veda 2003. 985 s.). Rozdielne používanie uvedených pojmov má v slovenskom súkromnom práve dlhodobú tradíciu a je nevyhnutnosťou v zmluvnom práve, čo je zrejším dôvodom prečo si zákonodarca osvojil práve pojem „termín“ a nie „dátum“. Jazykový výklad danej náležitosti tak jasne vyžaduje iba určenie časového okamihu konca

doby resp. dĺžky trvania Zmluvy o úvere, spôsob jeho určenia však neobmedzuje. Jazykový výklad danej náležitosti tak je v súlade s výkladom, ktorý poskytol Súdny dvor EÚ rozsudkom Súdneho dvora EÚ, vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Klára Bíróová, C-42/15 (ďalej len „Rozsudok HCS“): „2. Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“. Predmetný výrok Rozsudku HCS sa vzťahuje na náležitosť zmluvy o úvere podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48 so zameraním na pojem „frekvencia splátok“. Ako vyplýva z odôvodnenia Rozsudku HCS tento sa tiež jasne vzťahuje aj na náležitosť podľa čl. 10 ods. 2 písm. c) Smernice 2008/48: „dĺžku trvania zmluvy o úvere“, ktorá bola do právneho poriadku Slovenskej republiky transponovaná práve § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z.: „dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.“.

21. Žalovaný trvá na tom, že v Zmluve o úvere je prítomná aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z.: „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Táto náležitosť je v každej Zmluve o úvere uvedená na jej prvej strane, kde je definovaný: počet splátok, výška každej splátky, splatnosť každej splátky. Je tiež potrebné zohľadniť, že úroky, ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých zložiek celkových nákladov žalobcu spojených s poskytnutým úverom. Žalovaný pripomína, že výklad daného ustanovenia len jazykovým výkladom pri použití extrémne formalistického zužujúceho výkladu (teda výklad, ktorý požaduje žalobca) je nepripustný.

22. Žalovaný, hoci popiera všetky tvrdenia žalobcu o neplatnosti zmluvy, zdôrazňuje, že v prípade aplikovateľnosti § 457 OZ, zákonodarca normuje osobitnú reštitučnú právnu povinnosť vo vzťahu k subjektom neplatnej alebo zrušenej zmluvy. Podľa § 457 OZ: „Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.“. Z uvedeného vyplýva, že sa v prípade aplikácie § 457 OZ v plnej miere aplikuje synalagma podľa § 560 OZ. In concreto uvedené znamená, že domáhať sa splnenia takéhoto záväzku voči svojej osobe môže len ten, kto sám svoj záväzok splnil skôr ako protistrana, prípadne preukáže, že je pripravený ho splniť oproti plneniu protistrany. Nakoľko žalobca takúto podmienenosť plnenia v žalobnom návrhu na plnenie nevyjadril, vzhľadom na kontradiktórnosť sporového konania, je už len táto skutočnosť dôvodom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu (t. z. pre rozpor žalobného návrhu s § 457 OZ).

23. Žalobca k odporu proti platobnému rozkazu uviedol, že zotráva na tom, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere je v rozpore so zákonom, resp. zákon obchádza. Poukázal najmä na rozpor s § 3 ods. 1 a § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 9 ods. 2 a § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V nadväznosti na rozsudok KS v Prešove, spisová značka 19Co/142/2016 žalobca uviedol, že celková odplata požadovaná žalovaným, je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň Krajský súd v Prešove potvrdil názor žalobcu, že vedľajšie cenové dojednania podliehajú (musia podliehať) súdnemu prieskumu.

24. Z dlhodobej praxe žalovaného možno pozorovať, že síce po formálnej stránke pripraví zmluvnú dokumentáciu tak, aby pôsobila, že je v súlade so zákonom, avšak v praxi veľmi často využíva neskúsenosť svojich klientov, aby aj za použitia nekalých obchodných praktík dosiahol stav, že listiny sú síce navonok opatrené podpisom spotrebiteľa, ale reálne s nimi nebol oboznámený a boli mu poskytnuté čiastkové, neúplné prípadne klamlivé informácie. Je úplne nelogické, ba až absurdné, aby žalobca sám požadoval uzatvorenie zmluvy o doplnkovej službe, resp. si túto službu sám slobodne a vážne zvolil, nakoľko odmena za hotovostný výber splátok obchodným zástupcom žalovaného podstatne zvyšuje celkovú odplatu za úver.

25. Má za to, že poplatky za výber splátok v hotovosti, ktoré mal žalobca platiť na základe Zmluvy o poskytnutí služby Komfort, bolo nutné zahrnúť do RPMN, pričom je potrebné vychádzať zo znenia § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný argumentuje, že údajne malo ísť o dobrovoľné rozhodnutie žalobcu

uzatvoril predmetnú zmluvu o poskytnutí služby komfort, pričom tvrdí, že ide o ekonomické dôvody na strane žalobcu a iných spotrebiteľov. Ekonomická motivácia je však v tomto prípade jedine na strane žalovanej spoločnosti a jej obchodných zástupcov. Je praxou žalovaného dodávateľa, že si ako odmenu za doplnkovú službu (spočívajúcu v osobnom inkasovaní splátok úveru zo strany obchodného zástupcu žalovaného) účtuje sumu, ktorá je percentuálne vo výške 51,50 % zo sumy poskytnutého úveru. Je v rozpore s pravidlami logického myslenia a uvažovania, aby bol poplatok (odmena) za túto službu závislý od výšky poskytnutého úveru. Žalovaný s obľubou konštatuje (po minulých skúsenostiach so žalovaným), že tento poplatok (odmena) za predmetnú doplnkovú službu je na prospech spotrebiteľa, ktorý je týmto spôsobom „odbremený“ od platenia rôznych poplatkov bankám, ktoré si banky účtujú za vklad na spotrebiteľom želaný účet resp. že tento poplatok ušetrí spotrebiteľovi transportné náklady na cestovné a pod. Pokiaľ by tomu tak bolo, teda pokiaľ by bola skutočne pravdivá argumentácia žalovaného opísaná vyššie, potom by mala byť odmena za doplnkovú službu nastavená vždy podľa objektívne preukázateľných, ale najmä individuálnych okolností každého prípadu zvlášť. Už zo samotnej podstaty poplatku (odmeny) za túto doplnkovú službu vyplýva, že pri jeho výške majú hrať rolu konkrétne kritéria, ovplyvňujúce jeho výšku. Je nanajvýš absurdné, pokiaľ dodávateľ tento poplatok „stupňuje“ od výšky poskytnutého úveru. Pre takýto postup žalovaného neexistuje žiadny ospravedlniteľný a legitímne podložený dôvod.

26. Žalobca nenachádza dôvod, prečo by malo byť žalovaným namietané „opomenutie synalagmatickej reštitúcie“ dôvodom na zamietnutie žaloby. Uvedenú argumentáciu považuje, vzhľadom k uplatňovanému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, za bezpredmetnú. Pokiaľ uváži, že žalovaný v dôsledku absentujúcich obligatórnych náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere, nemal a nemá nárok na odplatu zo spotrebiteľského úveru, zároveň konal spôsobom obchádzajúcim zákon a v rozpore s dobrými mravmi, potom možno uzavrieť, že žalovaný nemá nárok ani na náhradu v súvislosti so službami poskytovanými na základe zmluvy o doplnkovej službe, o ktorých službách tvrdí, že tieto boli podmienkou čerpania pôžičky, patria do réžie žalovaného a mali byť započítané do RPMN.

27. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril tak, že zotrúva na dôvodoch uvedených v odpore proti platobnému rozkazu. Zmluva o doplnkovej službe je samostatnou akcesorickou zmluvou k zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zmluvné strany si v nej presne dohodli okrem iného aj predmet plnenia a cenu plnenia, pričom obe sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Žalobca stotožňuje poplatok a odmenu na základe čoho vyvodzuje, že poplatok a teda podľa neho aj odmena, nemôžu prevyšovať náklady s nimi spojené. Inými slovami, žalovaný ako podnikateľ podľa predstáv žalobcu nemôže ani teoreticky dosiahnuť zo svojej činnosti zisk. Nie je pravdou, že Zmluva o doplnkovej službe bola podmienkou uzavretia Zmluvy o úvere, táto skutočnosť nie je ničím preukázaná. Žalovaný túto skutočnosť v celom rozsahu popiera. Úver má náležitosti predpokladané § 9 ods. 2 písm.f) a l) zákona č. 129/2010 Z.z..

28. Súd určil termín pojednávania na deň 17.01.2018. Na pojednávanie sa dostavil žalobca, zástupca žalobcu. Zástupca žalovaného ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti s tým, že trvá na dôvodoch rozvedených v odpore proti platobnému rozkazu a následnom vyjadrení. Súd nariadil pojednávanie v neprítomnosti zástupcu žalovaného. Na tomto pojednávaní bola vypočutá svedkyňa K. C.Á.. Žalobca vypovedal tak, že sa ocitol v finančnej tiesni, preto sa rozhodol uzavrieť Zmluvu o úvere. Pri podpisovaní Zmluvy nebol poučený o všetkých náležitostiach Zmluvy o úvere a poskytnutí služby Komfort. Nevedel o tom, že bude musieť platiť za služby poskytované žalovaným. V čase, keď podpísal Zmluvu o úvere mal zriadený účet v banke. Bola mu poskytnutá len tá informácia, že splátky bude platiť týždenne.

29. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, svedkyne Kornélie Tóthovej, prečítaním Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluvy o poskytnutí služby Komfort, Karty splátok k zmluve, čestných prehlásení klientov žalovaného, podstatného obsahu zápisníc z pojednávania, ktoré boli vedené na Okresnom súde Lučenec sp. zn. 21Csp/196/2016, 13Csp/30/2017, 13Csp/121/2016, 13Csp/18/2017, 13Csp/96/2016, 13Csp/58/2017, na základe čoho bol zistený nasledovný skutkový stav:

30. Žalobca ako dlžník uzatvoril so žalovaným ako veriteľom dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bol spotrebiteľský úver vo výške 980,-Eur. Celkové náklady žalobcu ako zákazníka podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu, pričom úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 15,87% ročne zo sumy úveru, t. j. vo výške 97,50 Eur a poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 137,86 Eur. RPMN bola vo výške 46,46%, celková čiastka, ktorú je zákazník povinný zaplatiť Providentu je 1215,36 Eur, priemerná hodnota RPMN 37,67

% Žalobca ako zákazník mal splatiť Providentu dlžnú sumu v 60.týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je 20,26 Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 20,02 Eur. Úver bol poskytnutý na dobu 60 týždňov, termín splatnosti poslednej splátky a teda aj konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň šesťdesiateho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Plnenie z uvedenej zmluvy bolo v režime - hotovostný režim. Splatnosť prvej splátky nastáva 7.kalendárnym dňom po uzavretí zmluvy, splatnosť každej splátky nastane 7.kalendárnym dňom po splatnosti predchádzajúcej splátky.

31. Dňa XX.XX.XXXX medzi stranami sporu bola uzatvorená aj Zmluva o poskytnutí služby Komfort, kde žalovaný ako poskytovateľ sa zaviazal žalobcovi ako zákazníkovi za odmenu počas splatnosti zmluvy pravidelne poskytovať služby, v rámci ktorej okrem iného bude preberať od žalobcu ako zákazníka peňažné sumy určené na úhrady splátok spotrebiteľského úveru, poskytnutému na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalobca ako zákazník sa zaviazal za poskytnutie tejto služby zaplatiť žalovanému ako poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 552,53 Eur, ktorú sa zaviazal žalobca splácať v 60.pravidelných splátkach, a to v 59.týždenných splátkach vo výške 9,20 Eur a poslednú splátku vo výške 9,33 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru.

32. Vypočutá svedkyňa K.É. C. vypovedala tak, že pôsobila ako obchodná zástupkyňa v rokoch 2014 až 2015. Väčšinou zákazníci potrebovali ihneď finančné prostriedky, preto mali záujem o poskytnutie úveru „na kartu“. Zákazníci museli podpísať Zmluvu o poskytnutí úveru a Zmluvu o poskytnutí služby Komfort, pokiaľ mali záujem získať finančné prostriedky ihneď. Bola odmeňovaná ako obchodná zástupkyňa províziou, ktorá bola vyčíslená ako percento z výberu finančných prostriedkov od klienta.

32. Žalobca do súdneho spisu predložil ako listinné dôkazy čestné prehlásenia klientov žalovaného (č. I. 114 až 137 spisu), z ktorých je zrejmé, že sa jedná o čestné prehlásenia blanketné, rovnakého obsahu, v zmysle ktorých označené subjekty menom, priezviskom, dátumom narodenia a bydliskom vyhlasujú, že v určitý konkrétny deň uzatvorili so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, prostredníctvom jej obchodného zástupcu, taktiež označeného menom, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, číslo vypísané v každom prípade vo vzťahu k tej ktorej zmluve. Osoby vyhlasujú, že potom ako si obchodný zástupca overil, že spĺňajú podmienky na poskytnutie úveru, pripravil a predložil im k podpisu zmluvu pozostávajúcu z viacerých formulárových listín. Pamätajú si, že k tomu, aby úver dostali, museli podpísať viacero papierov, obchodný zástupca im nič nehovoril o tom, že by bola aj iná možnosť ako čerpať daný spotrebiteľský úver ani im neponúkol lacnejšiu možnosť čerpania. Bola iba jedna možnosť, a to podpísať všetky papiere a tak dostať pôžičku. Splátky úveru potom chodil osobne pravidelne vyberať obchodný zástupca. Uvedené čestne prehlasujú podpísané osoby označené podpisom a vo Fiľakove s uvedením konkrétneho dňa s tým, že tieto zodpovedajú skutočnosti a takto si ju pamätajú. Čestné prehlásenia sú podpísané v slovenskom aj maďarskom jazyku osobami W. A., P. K., H. M., V. A., Š. C.Š., P. K., J. Q. C., P. Q. C., T. M., H. K., P. S., F. A., Z. W., Q. A., P. S., V. M.Á., P. A., Š. S. P. Q. A.. Z vyššie uvedených osôb boli ako svedkovia vyslúchaní v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 nasledujúce osoby P. K., H. M., V. M., Q. A., P. A., Š. S., H. K., P. S., P. K., W. A., Š. C., F. A..

33. Z výpovede svedkyne C. V. v spore sp. zn. 13Csp/58/2017 zo zápisnice o pojednávaní na Okresnom súde Lučenec, obchodnej zástupkyne žalovaného, na pojednávaní dňa 15.06.2017 vyplynulo, že tak úverovú zmluvu, ako aj zmluvu o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru za žalovaného ako obchodná zástupkyňa so žalobkyňou podpísala. Svedkyňa k mechanizmu dojednávania zmluvy o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru uviedla, že ak klient požadoval peniaze vyplatiť ihneď, napr. v ten istý deň, tak mu bolo vysvetlené v čom táto služba spočíva a že to bude zaplatené viac ako keby dohoda o dobrovoľnej doplnkovej službe dojednaná nebola, vtedy to bolo síce lacnejšie, ale peniaze dostať ihneď klient nemohol. Ak teda klient chcel peniaze mať vyplatené ihneď, musel podpísať dohodu o doplnkovej službe. Svedkyňa uviedla, že pokiaľ si spomína, žalobkyňa potrebovala peniaze ihneď.

34. Z výpovede žalobkyne D. Č. v spore sp. zn. 13Csp/58/2017 zo zápisnice o pojednávaní na Okresnom súde Lučenec vyplynulo, že peniaze jej boli vyplatené v hotovosti „na ruku“ pani V.. Zmluva sa podpisovala doma u žalobkyne, túto vypísala pani V. podľa údajov z občianskeho preukazu a ukázala čo treba podpisovať, podpisovalo sa viacero listín. Inkasovanie splátok prebiehalo pani V.u doma u žalobkyne, iný spôsob platenia obchodná zástupkyňa nenavrhol. Žalobkyňa uviedla, že pokiaľ si

spomína, tak mala tri spotrebiteľské zmluvy podpísané, inkasovať chodila pani V., či chodil niekto iný si nespomína, všetky úvery podľa týchto zmlúv boli vyplatené v hotovosti.

35. Zo zápisnice Okresného súdu Lučenec sp. zn. 21Csp/196/2016 vyplýva, že súd vyslúchol v konaní žalobkyňu P. S., ktorá uviedla, že mala viacero pôžičiek od spoločnosti Provident, k podpisovaniu zmluvy o úvere došlo u nej doma, pričom zmluvu vypisovala obchodná zástupkyňa, naposledy W. P. H.. Papiere vyplňala vždy obchodná zástupkyňa, ktorá jej ukázala kde a čo má podpísať. Stretnutie keď sa podpisovala zmluva trvalo asi 15 minút a peniaze vždy dostala doma v hotovosti. Obchodná zástupkyňa nezisťovala či má účet v banke, ktorý v skutočnosti aj mala a má ho aj doteraz. Peňažné prostriedky vracala vždy v hotovosti obchodnej zástupkyne doma. Nikdy jej nebolo povedané, že môže platiť aj inou formou, napr. poštou, len v hotovosti.

36. Svedok P.Á. K. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že bral pôžičku od Providentu, pričom zmluvy o úvere uzatváral a podpisoval doma so zástupcom P. A. za spoločnosť Provident. Celkovo mal štyri zmluvy, teda zobral štyri úvery. Keď podpisoval zmluvu, vie, že podpisoval niekoľko listín a ukazoval mu obchodný zástupca kde sa má podpísať. Spísanie zmluvy trvalo tak 10-15 minút a obchodný zástupca sa ho nepýtal či má účet v banke, hoci tento účet má. Úver splácal každý týždeň v hotovosti doma do rúk obchodného zástupcu. O tom, že by mohol platiť inou formou poučený nebol. Svedok uviedol, že keby mal vedomosť a možnosť platiť cez účet v banke, resp. poštou a úver by bol lacnejší ako oproti tomu, že úver je drahší keď z pohodlia jeho domu inkasovanie uskutočňuje poskytovateľ pôžičky, svedok uviedol, že by si vybral lacnejšiu formu.

37. Svedkyňa V. M. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že rovnako ako manžel H. M. aj ona mala úvery od spoločnosti Provident, a to viackrát. Zmluvu podpisovali doma, tu bola aj vypisovaná a vypisoval ju obchodný zástupca. Zmluvy boli uzatvárané s viacerými obchodnými zástupcami, a to P. H., pani C. P. W. N.. Obchodná zástupkyňa ukazovala kde a čo sa má podpísať, pričom peniaze dostala hneď od obchodnej zástupkyne na ruku pri podpise zmluvy. Svedkyňa uviedla, že má účet v banke, ale obchodná zástupkyňa sa ju na túto skutočnosť nepýtala. K platbám dochádzalo každotýždenne, peniaze sa vyplácali osobe, ktorá vypisovala zmluvu. Svedkyňa potvrdila, že je v spore so spoločnosťou Provident Financial.

38. Svedok Q. A. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že popísal zmluvu o pôžičke s Providentom viackrát. Zmluvy sa uzatvárali u neho doma, podpisovala ju zástupkyňa, vypisovalo sa viacero listín, tak sedem alebo osem papierov, pričom zástupkyňa ukázala kde sa má podpísať. Peniaze mu boli prinesené domov, účet v banke nemá, ani sa ho na to či má účet nikto nepýtal. Následne pôžičku splácal doma. Svedok uviedol, že zástupkyňa mu povedala, že platenie funguje tým spôsobom, že sa platí obchodnému zástupcovi do rúk, o inej možnosti platenia nebol upovedomený a nevedel, že keď k nemu príde obchodná zástupkyňa, že bude úver drahší, pretože o tom informovaný nebol, rovnako ako aj o tom, že si môže peniaze vybrať cez poštu, resp. banku a v tomto prípade by bol úver lacnejší. Svedok potvrdil, že je v spore so spoločnosťou Provident, ktorú žaluje.

39. Svedkyňa D. Č. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že bola kľetkou Providentu, pričom brala od nich úver, zmluvu vypisovala obchodná zástupkyňa. Obchodná zástupkyňa jej ukazovala kde má podpísať, všetko si to nečítala, pretože listín bolo viacero. Obchodná zástupkyňa pani V.Á. poodkrývala tie časti, kde bolo treba podpísať a tak to aj svedkyňa podpisovala. Peniaze jej boli donesené domov, účet v banke nemá, obchodná zástupkyňa sa ju na túto skutočnosť pýtala. Úver splácala každotýždenne priamo doma do rúk obchodnej zástupkyne. O možnosti iného splácania úveru nebola poučená, uviedla, že obchodná zástupkyňa pani V. jej povedala, že bude chodiť pre peniaze k nej domov. V prípade, že by si mala zvoliť inú formu splácania a úver by bol lacnejší, tak by si zvolila lacnejšiu formu splácania.

40. Svedkyňa P. A. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že mala pôžičku od Providentu, pričom zmluvu podpisovala doma a zástupkyňa si chodila k nej pre peniaze. Podpisovala niekoľko listín, nepamätá si aké označenia tieto listiny mali, mohli ich byť tak tri či štyri. Osoba, ktorá ku nej prišla jej ukázala kde má podpísať zmluvu a uzatvorenie zmluvy trvalo asi pol hodinku. Peniaze dostala do ruky, pričom účet v banke šesť rokov. Obchodná zástupkyňa sa jej však nepýtala či účet má. Pôžičku splácala každotýždenne doma, obchodný zástupca ku nej chodil, inú možnosť splácania nemala a nevedela, že má aj takú možnosť, žeby mohla platiť v banke alebo na pošte. Svedkyňa uviedla, že je v spore so spoločnosťou Provident Financial, ktorú žaluje.

41. Svedok Š.C. S. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že mal pôžičku od spoločnosti Provident, pričom zmluva bola uzatvorená u neho doma obchodnou zástupkyňou, ktorá vypísala všetky papiere čo sa týka zmluvy a on to len podpísal. Bola to hromada papierov, niektoré ostali u neho musela zástupkyňa vziať preč. Peniaze mu prišli na kartu, ktorú mu pani dala do ruky a s kartou vybral peniaze z bankomatu. Svedok uviedol, že bez okuliarov dobre nevidí, ale zástupkyňa mu vysvetlila čo a kde má podpísať a tak to podpísal. Potom si doma papiere prečítal. Zo zmluvy niečo porozumel, niečo nie. Pôžičku splácal doma raz do mesiaca, pre peniaze chodila obchodná zástupkyňa. Svedok uviedol, že spoločnosť Provident žaluje.

42. Svedok H. K. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že v minulosti úver od Providentu zobral, zmluvu podpísal doma so zástupcom obchodnej spoločnosti, ktorého meno nevie uviesť. Podpisovalo sa viacero listín, obchodná zástupkyňa mu ukazovala kde má podpísať, tak to podpísal. S Providentom mal uzatvorené dve zmluvy, obidve boli uzatvorené u neho doma rovnakým spôsobom. Raz bola podpisovaná zmluva so ženou, druhýkrát s mužom, preto nevedel ktorá konkrétna zmluva bola s kým podpisovaná. Uzatenie zmluvy trvalo asi 40 minút, peniaze dostal tak, že mu bola daná karta, s ktorou vybral peniaze z bankomatu, úver splácal týždenne obchodnému zástupcovi doma. O inej možnosti splácania nevedel, pričom účet v banke má, ale nevie či zástupca zisťoval skutočnosť či má účet v banke alebo nie, myslí si, že nie. Nebol poučený o tom, že keď bude chodiť obchodný zástupca pre peniaze k nemu domov je cena rozdielna ako keby platil bezhotovostne. So spoločnosťou Provident je v spore, nakoľko ju žaluje a chce, aby mu bolo vrátené to čo zaplatil navyše. Svedok dodal, že všetko platil a platí cez internet banking.

43. Svedkyňa P. S. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že je klientkou Providentu, od ktorého mala úver, pričom zmluva bola uzatvorená u nej doma v obci Studené prostredníctvom obchodnej zástupkyne V. M.. Zmluvu podpisovala tak, že obchodná zástupkyňa jej ukázala čo má podpísať a trvalo to asi hodinu. Pôžičku dostala v hotovosti a platila tak, že každý týždeň prišla obchodná zástupkyňa, ktorej to platila do rúk doma. Obchodná zástupkyňa povedala pri uzatváraní zmluvy, že sa takto bude platiť. Účet v banke nemá, ale ani obchodná zástupkyňa si to nezisťovala. Obchodná zástupkyňa ju nepoučila, že je aj iná možnosť splácania ako to, že príde domov, nebola jej poskytnutá možnosť platiť poštou alebo bankou a nevedela, že je iná cena úveru keď bude chodiť domov obchodná zástupkyňa ako keby to platila inou formou. Uviedla, že obchodnú spoločnosť žaluje prostredníctvom advokátskej kancelária Q.. E. D. H..

44. Svedkyňa P. K. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že má pôžičky od spoločnosti Provident. Zmluvy uzatvorila a spisovala doma, pri prvom uzatvorení zmluvy podpísala asi dve listiny, presne si to nepamätá, pretože má dva úvery a pri druhej zmluve asi tiež dve listiny. Kde má podpísať, to jej ukázala obchodná zástupkyňa Z. Fibiová. Uzatenie zmluvy netrvalo dlho, asi len 5 minút, pričom zástupkyňa ju poučila koľko dostane, koľko má platiť a peniaze dostala v hotovosti. Podľa oboch zmlúv platila niekedy týždenne, potom to bolo raz mesačne do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá chodila inkasovať. Neskôr to bola zástupkyňa K. Č. a na konci nejaká pani T.. O spôsobe platby sa dozvedela pri uzatvorení prvej zmluvy a potom vždy keď prišla obchodná zástupkyňa, ktorá povedala kedy príde najbližšie. Či má účet v banke zástupkyňa nezisťovala, ani ju nepoučila, že má inú možnosť splácania splátok ako tým, že bude chodiť k nej domov. Svedkyňa ani nevedela, že bola iná možnosť, že je iná cena keď chodí inkasovať obchodná zástupkyňa ako keby sa platilo formou pošty a pod.

45. Svedok W. A. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že mal úver od spoločnosti Provident, pričom zmluva bola uzatváraná u neho doma. Zmluvu ako aj ďalšie listiny vyplňala pani P. H., obchodná zástupkyňa. Podpisoval niekoľko listín, nevie už koľko a zmlúv mal s Providentom uzatvorených viacero. Pri uzavretí prvej zmluvy mu nebolo povedané, že môže platiť aj inou formou, napr. cez poštu, len to, že musí platiť do rúk obchodnej zástupkyne. Obchodná zástupkyňa mu ukázala kde má čo podpísať, peniaze v prvom prípade dostal pri podpísaní zmluvy, následne platil do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá mu pri uzavretí zmluvy povedala, že bude chodiť pre splátky pôžičky. Obchodná zástupkyňa myslí si, že nezisťovala či má účet v banke, ktorý inak má asi už 20 rokov. Nevedel, že úver môže splácať bezhotovostne pri prvej zmluve, pri druhej to už vedel, vtedy mu obchodná zástupkyňa povedala, že tá možnosť tu je. Pri druhom úvere už zrefinancoval prvú pôžičku, tzn. splácal vlastne tým druhým úverom úver prvý. Takto však zobral od Providentu deväť alebo desať úverov, nie všetky však boli použité na refinancovanie predchádzajúceho úveru. Teraz pri poslednej zmluve už splácal na účet banky, predtým splácal vždy do rúk obchodnej zástupkyne, lebo len pri poslednej zmluve, ktorú uzatváral mu

obchodný zástupca povedal o možnosti splácať úver iným spôsobom ako do rúk obchodného zástupcu, napr. cez bankový účet. Poslednú zmluvu uzatvoril pred necelými dvoma rokmi. Predtým nevedel, že je iná cena úveru keď sa platí obchodnej zástupkyňi alebo obchodného zástupcovi cez banku, ale pri tejto poslednej zmluve to už vedel, že keď bude obchodný zástupca chodiť k nemu tak bude platiť za túto službu a bol o tom poučený, preto si vybral tú možnosť, že nebude platiť obchodnému zástupcovi. Svedok uviedol, že v súčasnosti Provident žaluje vo veci jednej zmluvy, nakoľko predchádzajúce zmluvy už nemá.

46. Svedok Š.C. C. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že pôžičku od spoločnosti Provident bral v troch prípadoch, zmluva sa uzatvárala u neho doma a túto pripravovala a vyplňala pani s ktorou zmluvu uzatváral, išlo o pani K. Č.. Pri uzavretí zmluvy podpisoval asi 7-8 listín, presne už nevie. S každou listinou nebol oboznámený, listiny si prezrel aj prečítal, pritom mal však pocit, že obchodná zástupkyňa ho neoboznámila tak ako by mala s obsahom týchto listín. Ukázala mu kde má podpísať a uzatvorenie zmluvy prebiehalo asi 20 minút. Peniaze dostal cez bankový účet, pretože mu prišla poštou kartička, s ktorou si mohol vybrať peniaze z bankomatu, pričom bankový účet mal zriadený. Obchodná zástupkyňa sa ho aj pýtala či má zriadený účet v banke, ale úver splácal v hotovosti doma, kedy chodila k nemu obchodná zástupkyňa pani Č. pre peniaze a o inom spôsobe splácania ako do rúk obchodnej zástupkyne nevedel. Nevedel ani o tom, že sú rozdielne ceny v prípade, že chodí si pre peniaze obchodná zástupkyňa, ako keby platil povedzme internet bankingom. Preto vždy platil hotovostne do rúk obchodnej zástupkyne, ani o inej možnosti platenia sa nerozprávali. Nevie ani aký je rozdiel v cene medzi úverom keď chodil obchodný zástupca pre splátky úveru ako keby nechodil, o rozdiel v platbách nevedel a ani nevie aký je v tom rozdiel, keby si však mohol vybrať, vybral by si úver lacnejší. So spoločnosťou Provident je v spore, žaluje ju, pričom v konaní sa zastupuje sám.

47. Svedok F. A. v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedol, že bral úvery od spoločnosti Provident, zmluvu uzatváral doma, trvalo to asi dve hodiny. Zmluvu podpisovala obchodná zástupkyňa P. H., podpisovalo sa viacero listín. Aké to boli listiny, k tomu sa nevedel vyjadriť, bolo to malým písmenom a zmluvy si nečítal. Celé stretnutie trvalo asi pol hodinu. V prvom prípade peniaze dostal na ruku, druhýkrát dostal kartičku a vybral si ich z bankomatu. Splácal do rúk obchodnej zástupkyne, ktorá chodila raz mesačne k nemu pri oboch zmluvách. O tom, že splácanie úveru bude do rúk obchodnej zástupkyne sa dozvedel pri uzatvorení zmluvy. O tom, že môže splácať aj inak nevedel, ale bolo to tak zrejme najjednoduchšie. Nevedel o tom, že môže platiť napr. prostredníctvom pošty, ani že je iná cena úveru keď bude chodiť pre peniaze obchodná zástupkyňa ako keď bude platiť inou formou. Spoločnosť Provident nežaluje. Dohodol sa však so zástupkyňou, že ona podá žalobu.

48. Svedkyňa P. H., obchodná zástupkyňa žalovaného, v konaní sp. zn. 21Csp/196/2016 uviedla, že pracovala ako obchodná zástupkyňa pre žalovaného Provident skoro päť rokov. Počas tejto doby uzatvorila väčší počet zmlúv, približne asi tri zmluvy do týždňa, záležalo to od klientov. Zmluvy sa uzatvárali vždy doma v domácnosti klienta a postupovala podľa toho ako bola poučená zo strany spoločnosti Provident. Vždy musela u klienta zisťovať aký má príjem, aké má výdaje a podľa toho postupovala. Mala postupne viacerých nadriadených, vedúceho, resp. vedúcu, a boli sústredení podľa okresu. Klientov sa nepýtala či majú zriadený účet, pretože to nebola jej povinnosť, tak boli školení, že na túto skutočnosť sa nemusia pýtať. Klienti mali ale možnosť dostať peniaze buď na účet alebo do ruky. Ak chceli hneď peniaze tak do ruky a v tom prípade platili aj služby. Svedkyňa uviedla, že hneď musela spísať zmluvu a samozrejme, že potom chodila pre tie peniaze raz do týždňa pre splátky, čo boli tie služby. Čiže keď klienti dostali úver v hotovosti, tak chodila týždenne pre splátky, lebo to boli týždenné splátky. V zmluve bolo uvedené, že možno od nej v 14-dňovej lehote odstúpiť, aspoň si to myslí, že to bolo 14 dní. Svedkyňa uviedla, že vie, že keď klienti dostali peniaze v hotovosti, museli podpísať viacero listín, jednak to bolo zmluva, jednak služba KOMFORT, presne už teraz nevie, ale to bolo viacero listín. Neskôr mali takú inštrukciu, že nemôže dávať peniaze do rúk, ale len tak, že dostali bankovú kartu a cez tú si mohli vybrať peniaze, čiže aj tam bola jedna listina, že dostanú bankovú kartu, a teda listín bolo viacero. Keď klienti chceli peniaze hneď do ruky, tak museli podpísať zmluvu KOMFORT a to znamenalo, že zástupkyňa bude chodiť každý týždeň pre peniaze. Ak chceli peniaze len na účet, mohli platiť do banky, vtedy tá služba, že chodila pre peniaze nebola. Svedkyňa uviedla, že nemala prípad, kedy klienti by dostali peniaze v hotovosti a platili by splátky na účet a ani o to klienti nežiadali. Uviedla, že klientov poučila o tom, že môžu dostať peniaze na ruku, a to hneď, alebo na účet, ale to až po uplynutí určitej doby. Toto každému vysvetlila, lebo to bolo jej povinnosťou. Na otázku súdu či svedkyňa poučila klientov, že pokiaľ chcú peniaze na ruku musia vlastne zaplatiť doplnkovú službu, ktorá bude spočívať v tom, že budú

obchodní zástupcovia vyberať splátky osobne a poučila ich o tom, že sú rozdielne aj poplatky za tieto služby, svedkyňa uviedla, že každého klienta o tom poučila. Úver so službou bol drahší, ale mali okamžite tie peniaze. Odmenu obchodná zástupkyňa dostávala percentuálne podľa toho koľko mala klientov. Je rozdiel či to bol nový klient alebo či bol zamestnaný alebo nie a rozdiel bol v odmeňovaní aj v prípade, keď chodila vyberať peniaze a tým keď zmluvu uzatvorila, že sa neposkytovala doplnková služba, čo je však pochopiteľné. Svedkyňa uviedla, že žalobkyňa P. S. chcela peniaze v hotovosti, vedela, že má žalobkyňa účet, ale túto klientku „zdedila“ od kolegyne a neverí, žeby okolnosti doplnkovej služby jej kolegyňa nebola vysvetlila.

49. Zo zápisnice Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Csp/18/2017 zo dňa 05.06.2017 vyplynulo, že žalobkyňa Ž. W. uviedla, že uzatvorila celkom štyri zmluvy o pôžičke. Všetky pôžičky boli poskytnuté v hotovosti, splácala týždenne doma obchodným zástupcom, ktorí chodili peniaze vyberať. Pri podpise zmluvy uzatvárala viacero papierov a kde mala podpísať, v ktorej časti, tak to jej povedala obchodná zástupkyňa a podpisovala tým spôsobom, že jej obchodnou zástupkyňou bolo ukazované kde má podpisovať a okraj papierov bol nadvihovaný. Zástupkyňa nehovorila o ničom takom či môže splácať v hotovosti alebo inou formou, ani sa ju výslovne nepýtala či má účet v banke, hoci účet nemala, ale manžel ho mal. Žalobkyňa uviedla, že sa cíti byť podvedená, pretože Provident žiadal, aby bolo splácané viac.

50. Svedkyňa P. H. v konaní 13Csp/18/2017 uviedla, že keď bol klient nový, tak si mohol pri pôžičke vybrať či túto dostane v hotovosti alebo či ju chce na účet. Keď sa však už jednalo o tzv. refinancovanie, tak tam už výber nebol. Tam už zmluva bola pripravená a už si vyberať nemohol či bude platiť v hotovosti alebo na účet. V prípade, ak klient dostal peniaze už vyplatené v hotovosti, alebo dostal kartu, tak už musel uhrádzať v hotovosti, už to zmeniť na bezhotovostnú platbu nemohol. Svedkyňa uviedla, že rozdiel v tzv. bezhotovostnom splácaní oproti hotovostnému splácaniu bol v tom, že pri bezhotovostnom poskytnutí pôžičky bol úrok nižší, pretože pri hotovostnom poskytnutí de facto sa muselo dôjsť aj k zaplateniu obchodného zástupcu, preto to bolo rozpočítané.

51. Zo zápisnice Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13Csp/96/2016 zo dňa 05.06.2017 vyplýva, že žalobca T. Y. uviedol, že zmluva, ktorá je predmetom sporu bola poslednou zo štyroch zmlúv, ktoré uzatvoril s Providentom, prvé tri zmluvy uhradil. Každá zo zmlúv bola uzatváraná za Provident s inou osobou, spôsob bol však stále rovnaký, zmluvy sa uzatvárali doma. Zmluva, ktorá je predmetom konania bol vypisovaná obchodným zástupcom pánom K., ktorého žalobca kontaktoval, že súrne potrebuje peniaze, zavolať ho, pričom zástupca prišiel, zmluvu spisoval doma a aj ju vypisoval pred ním. Nevie či podpisoval aj nejaké iné papiere či tam boli, asi nie, podpisoval len tú zmluvu. Peniaze potreboval súrne na rekonštrukciu domu, ktorý prerába, k vyplateniu peňazí došlo na pošte. U troch predchádzajúcich mu peniaze boli vyplatené doma. Dostal aj nejakú poukážku, s tou šiel na poštu a tam mu to vyplatili. Kým mu peniaze boli poskytnuté, tak to trvalo nejakých 5-6 dní, pretože bol medzitým víkend. Peniaze splátok úveru platil každý týždeň, chodili ich inkasovať k nemu domov, bolo to tak dojednané a neboli žiadne jednania o tom, že by mohol dlh splácať aj iným spôsobom, napr. na pošte alebo na účet. Splátky splácal doma v hotovosti, bolo to tak povedané, že je treba platiť v hotovosti, nebola tu ponúkaná žiadna iná možnosť.

52. Svedok Q.Ú. K. v konaní 13Csp/96/2016 uviedol, že robil obchodného zástupcu firmy Provident od novembra 2013 do mája 2015, mohol mať tak 100 až 140 klientov mesačne, pričom žalobcu pána Y. pozná, ale uzatváral s ním len jednu zmluvu, nakoľko menovaný už nejaké zmluvy uzatvorené mal. Pri podpise zmluvy sa už peniaze nedávali do ruky, ale vydávala sa karta. Trvalo to taký týždeň, dva kým klient peniaze dostal. Zmluvu vypisoval doma u pána Y.. Bolo to viacero listín, okrem zmluvy si už nespomína čo sa vlastne podpisovalo. Spôsob platenia bol dojednaný, napr. tak, že sa dohodla každomesačná inkasácia, ak bol dohodnutý spôsob KOMFORT, potom chodil inkasovať do domu klienta. Podľa usmernenia manažérky zmluva KOMFORT bola dojednávaná len s takými „lepšími“ klientmi, ktorí brali väčší objem peňažných prostriedkov 1 000,- € a viac. Tak tam bola možnosť platenia ich splátok aj na účet. Pri týchto klientoch, ktorí neboli vyhodnotení ako tzv. „lepší“, tak sa dojednávala KOMFORT služba. Obchodný zástupca na otázku uviedol, že keby chcel žalobca dostať pôžičku a nechcel by zmluvu KOMFORT podpísať či by ju dostal, obchodný zástupca uviedol, že nevie, ale neverí tomu, že by takúto pôžičku bol dostal. O tom kto dostane na podpis zmluvu o službe KOMFORT rozhodovala podľa svedka vedúca.

53. Obdobne vypovedali obchodní zástupcovia žalovaného v sporoch vedených na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 13Csp/121/2016, 13Csp/30/2017.

54. Čestné prehlásenie bolo predložené aj od D. Č. (č. I. 116 spisu), ktoré čestné prehlásenie sa obsahovo aj formou líši od vyššie uvedených čestných prehlásení. Menovaná uvádza, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorila s obchodnou spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., prostredníctvom jej obchodného zástupcu C. V. zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX a to tým spôsobom, že na základe reklamnej ponuky požiadala o úver a obchodná zástupkyňa prišla k nej domov, kde popisovali zmluvu. Obchodná zástupkyňa nevysvetľovala čo sú jednotlivé listiny, ktoré treba podpísať, iba ukazovala „tu a tu sa to má podpísať“. Dokumenty boli položené na seba, obchodná zástupkyňa len odkrývala. Obchodná zástupkyňa jej nedala na výber či budú splátky týždenné alebo mesačné, ale rovno určila, že podľa výšky úveru, v konkrétnej výške bude splátka a bude splatná týždenne. Inú možnosť splácania, ako splácať len doma, zástupkyňa nedala, pričom nemala možnosť neuzatvoriť zmluvu o zabezpečení splátok úveru, listina ani jej obsah jej neboli vysvetľované. Peniaze jej boli poskytované dávnejšie v hotovosti, neskôr na účet. V ten istý deň, keď bola podpísaná zmluva u nej doma si obchodná zástupkyňa vypýtal aj prvú splátku úveru.

55. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

56. Podľa ustanovenia § 290 Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

57. Podľa ustanovenia § 2 písm. g) zákona č.129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

58. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., účinný ku dňu uzavretia Zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

59. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

60. Podľa ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a

samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

61. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

62. Podľa ustanovenia § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

63. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

64. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

65. Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

66. Podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

67. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

68. Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

69. Podľa ustanovenia § 131 C.s.p. žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva. Predmet civilného sporu zásadne neurčuje súd, ale žalobca ako tzv. dominus litis. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (ustanovenie § 216 C.s.p.). V súlade s citovaným zákonným ustanovením žalobca žiadal vydať od žalovaného bezdôvodné obohatenie.

70. Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval v tomto spore.

71. Medzi stranami nebolo sporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dňa XX.XX.XXXX uzatvoril žalobca so spoločnosťou Provident Financial s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 980,-Eur. Súčasne žalobca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o

poskytnutí služby Komfort spočívající v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobcu na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX.

72. Bezdôvodné obohatenie v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy je konštruované ako záväzkový vzťah (veľmi podobný zodpovednostnému vzťahu) medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Bezdôvodné obohatenie je v zmysle citovanej úpravy konštruované ako predmet plnenia, ktorý sa má vydať. Jeho zákonná úprava je taká, aby ak vzniklo, sa vydalo tomu, na úkor koho bolo získané. Teda platí všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Takto vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, a ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje.

73. Plnenie bez právneho dôvodu - ťažiskom tejto skutkovej podstaty je poskytnutie plnenia jedným subjektom druhému subjektu, bez počiatocnej existencie akéhokoľvek právneho dôvodu tohto plnenia. V praxi môže ísť o prípady, poskytnutia plnenia osobe, o ktorej sa dlžník domnieva, že je veriteľom, plnenia tzv. nedlhu (teda plnenie domnelého dlhu, ktorý však vôbec neexistoval a pod.). Podstatným pojmovým znakom tohto prípadu bezdôvodného obohatenia je však vždy to, aby osoba poskytujúca plnenie nedisponovala subjektívnou vedomosťou o tom, že plní bez právneho dôvodu.

74. Zákon jednoznačne hovorí, že predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať a túto povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie má ten, kto ho získal na úkor iného. Subjektom, ktorý má právo žiadať vydať bezdôvodné obohatenie je ten, na úkor koho sa niekto bezdôvodne obohatil.

75. Súd dokazovaním skúmal, či Zmluva o úvere mala zákonné náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), l) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva bola uzavretá v písomnej forme, čiže v súlade so zákonom. Je pravda, že slovenské súdy v rámci svojej judikatúry rozhodovali, že veriteľ bol povinný určiť v zmluvách o úvere presný rozpis súm a to, koľko sa z jednotlivých splátok započítava na istinu a koľko na úroky a ostatné náklady (ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) vyššie citovaného zákona). Súdy citované znenie zákona prísnejšie interpretovali v porovnaní so znením Smernice č.48/2008/ES, ktorá hovorí len o povinnosti uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok.

76. V tejto súvislosti súd poukazuje a stotožňuje sa so správnou argumentáciou žalovaného, že rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (tretia komora) C-42/15 z 09. novembra 2016 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová sa vzťahuje aj na žalobcom namietanú absenciu (bod 72 v ktorom Súdny dvor Európskej únie na prejudiciálnu otázku, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok, a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť rozhodnutí súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydá súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (Köbler - C-224/01, 30.09.2003) a (právny názor Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/790/2015 zo dňa 25.01.2017).

77. Vyššie citovaný odkaz na rozsudok vo veci C-42/15 sa vzťahuje aj na žalobcom namietanú absenciu náležitosti Zmluvy písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V Zmluve o úvere bol žalobcovi úver poskytnutý na dobu 60 týždňov. Termín

poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol v siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy. Súdny dvor vo svojom výroku záväzným spôsobom okrem iného objasnil aj článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES nasledovne: „2.Článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby Zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Súdny dvor EÚ príslušné ustanovenie smernice 2008/48/ES jasne vyložil tak, že obsahom danej náležitosti nie je nevyhnutne uvedenie konkrétneho dátumu splatnosti úveru (deň, mesiac, rok). Dôležitým pre tento spor je ale spôsob, akým Súdny dvor EÚ k takémuto záveru dospel. V bode 48 rozsudku C-42/15 poukázal na cieľ daného ustanovenia, ktorý uvádzala generálna advokátka E.Sharpston, a to zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Podľa Súdného dvora EÚ na naplnenie tohto cieľa postačí akákoľvek formulácia, ktorá umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy, veriteľovi sa však neukladá v zmluve uviesť presný dátum (deň, mesiac, rok). V danom spore bolo postačujúce, že v Zmluve o úvere bol konkrétne definovaný počet splátok 60, definovaná výška každej splátky, určená splatnosť každej splátky, pričom je potrebné zohľadniť, že úroky ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých zložiek celkových nákladov žalovaného spojených s poskytnutým úverom.

78. Súd sa postavil na to stanovisko, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť, za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov, okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Za doplnkovú službu - inkasovanie splátok, ktorá bola medzi stranami sporu dojednaná osobitnou zmluvou vrátane odmeny za takúto službu bol žalobca povinný platiť odmenu osobitne, avšak inkludovanú v jednotlivých splátkach úveru. Zmluva o poskytnutí služby Komfort bola podmienkou poskytnutia úveru za podmienok uvedených v úverovej zmluve. Potvrďuje to výpoveď žalobcu, ale aj výpovede svedkov v iných konaniach vedených na Okresnom súde v Lučenci a výpoveď svedkyne K. C.. Žalobca potreboval finančné prostriedky, a aby ich získal musel podpísať Zmluva o poskytnutí služby Komfort k Zmluve o úvere. Navyše obchodný zástupca žalovaného bol odmeňovaný v závislosti od výšky sumy výberu splátok od jednotlivých klientov. Obchodný zástupca mal teda aj vlastný ekonomický záujem na uzatvorení Zmluvy o poskytnutí služby Komfort splátok. V súlade s ustanovením § 52a Občianskeho zákonníka, sa jedná o prípad, keď z povahy zmlúv ako aj stranám známeho účelu týchto zmlúv pri ich uzatváraní zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé. Potom náklady spojené so službou Komfort mali byť započítané do ročnej priemernej miery nákladov, nakoľko sa jedná o dodatočné náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že platbu odmeny v zmysle Zmluvy o poskytnutí služby Komfort do RPMN nezahrnul, takže táto otázka nebola medzi žalobcom a žalovaným spornou. Súd uveril výpovedi žalobcu, ktorá bola podporená aj výpoveďou svedkyne, výpoveďami svedkov v iných sporoch, ktoré sú vedené na Okresnom súde Lučenec, že nemal možnosť zvoliť si iný spôsob platenia len ten, ktorý mu ponúkol žalovaný, pričom výška odmeny za doplnkovú službu 552,53 Eur bola percentuálne vyššia ako 50% z poskytnutého úveru (980,-Eur). Keďže Zmluva o poskytnutí služby Komfort bola podmienkou uzavretia Zmluvy o úvere, ktorá je predmetom sporu a v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 612715202 nebola správne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech žalobcu, považoval súd Zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z..

79. Poplatok za garantovanú službu nepodlieha v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 OZ ako aj podľa Čl.4 ods. 2 Smernice 93/13/EHS samotnému súdnemu prieskumu prijateľnosti ceny tohto poplatku. Žalovaný v Zmluve o úvere tento administratívny poplatok špecifikoval a určil ho určito, jasne a zrozumiteľne.

80. Predmetom sporu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého zo Zmluvy o úvere. Keďže súd sa postavil na to stanovisko, že úver z dôvodov, ktoré rozvádza vyššie je potrebné považovať za

bezúročný a bez poplatkov, žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Žalobcovi bola podľa Zmluvy č. XXXXXXXXXX poskytnutá suma 980,-Eur. Žalobca zaplatil žalovanému sumu vo výške 1767,49 Eur, čo vyplýva z listinného dôkazu Karty splátok, takže žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 787,49 Eur. (úhrady 1767,49 - istina úveru 980,-Eur = 787,49 Eur).

81. Vzhľadom na skutočnosť, že súd sa postavil na to stanovisko, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, nakoľko v Zmluve o úvere absentuje povinná náležitosť a to správne vypočítaná RPMN čoho dôsledkom je, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, keďže súčasťou úverovej zmluvy sú poplatky nezahnuté do RPMN uvedené v súvisiacej Zmluve o poskytnutí služby Komfort, súd rozhodol tak ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

82. Žalovaný je v omeškaní s povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie, ale len od 10.03.2017, kedy prevzal žalobu, ktorú súd považoval za kvalifikovanú výzvu na mimosúdne plnenie. Predžalobnú výzvu zástupcu žalobcu zaslanú e-mailom nepovažoval za takú, ktorá mohla vyvolať účinky dobrovoľného plnenia zo strany žalovaného. Súd priznal úroky z omeškania počnúc od 11.03.2017 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu ohľadne počiatku z omeškania zamietol.

83. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

84. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

85. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu aj keď súd v časti počiatku príslušenstva žalobu zamietol. Pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu aj neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva a ak príslušenstvo žalobca nevyčíslil vo svojej žalobe (uznesenie NS SR sp.zn. 6Obo/243/2007 z 27.11.2008).

86. Žalobca - poplatník bol v spore oslobodený od súdneho poplatku (ustanovenie § 4 ods. 2 písm. u) zák. č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov) a úspešný. Poplatková povinnosť prešla podľa ustanovenia § 2 ods. 2 citovaného zákona na neúspešného žalovaného, ktorý je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 47,- Eur podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.